

[Arne Bjerregaard]

områder i samfundsøkonomien vi pristalsregulerer, jo vanskeligere bliver det at styre den, fordi enhver på disse områder vil sige, at det er velerhvervede rettigheder. På den måde bliver de områder, hvor man kan regulere, korrigerer, korrelere, hvad man nu vil sige, samfundsøkonomien så indskrænkede, at det er vanskeligt for lovgiverne at styre den økonomiske udvikling. Man kan jo ikke bryde ind i velerhvervede rettigheder. Hvis olien stiger, stiger pristallet, og så bliver vi fattigere, men det skal alle have kompensationsfor, og jo flere områder der er pristalsreguleret, jo vanskeligere bliver det at styre samfundsøkonomien. Derfor er vi lidt bange for denne boligsikringsordning med indbygget pristalsregulering, og jeg må sige, at den kan vi nok vanskeligt blive enige om, men på de andre områder skal vi gå positivt ind i forhandlingen.

Mølgaard (DR):

Et frit boligmarked, der vel at mærke er spekulationsfrit, og frie boligbrugere, som hverken bliver flået direkte af spekulationsopskruede boligpriser eller indirekte i deres egenskab af skatteborgere, der må punge ud, er, hvad retsforbundet ønsker for boligmarkedet. Vi vil et boligmarked med ligestilling mellem de mange forskellige kategorier af boligbrugere, altså borgere, i vort land. Der er unægtelig afstand mellem det lovforslags-sæt, der her er lagt frem, og det, vi ønsker. Men vi ønsker også gerne bevægelse.

Jeg vil gerne understrege, at vi, selv om vi har faste principielle mål, nok er bevægelige i retning af at tage medansvar for en lovgivning, hvis bare den bringer den bestående tingenes tilstand hen i retning af noget bedre. Jeg vil ønske, at SV er det samme, at man kan bevæge sig bort fra reguladetriken, der på boligmarkedet og på arbejdsmarkedet har spillet fallit.

Den forslagsbuket, regeringen her er fremkommet med, hedder sig jo at være et udspil, som man end ikke fra regeringspartierne side har låst sig fast på. Det vil jeg gerne hilse med tilfredshed, for der er brug for alvorlige justeringer i forslags-sættet.

Retsforbundet vil gerne være med i frie forhandlinger om boliglovene med henblik på at opnå det for alle kategorier af boligbrugere bedste resultat. Det forlyder, at rege-

ringen i første omgang vil tage kontakt med de sidste boligforligs bagmænd, de parter, der gennemførte det. Det vil ligge os fjernt at blive fornærmede over ikke at være inviteret med i det gode selskab. Vi er i hvert fald glade for ikke at indfri det adgangskriterium for at være med i den første forhandlingsrunde, altså ikke at have ansvar for de boliglove, vi har i dag. Det ansvar må rigtignok være svært at bære, hvis man da er ansvarsbevidst.

De dårlige erfaringer med de hidtidige boliglove, man har gjort sig, burde også få dem, der har gennemført dem, til virkelig at sadle om. Der er bevægelse i regeringsoplægget, men for lidt og navnlig dårligt rettet.

Der er beklageligvis heller ikke mange tegn på opbrud i de signaler, de røgsignaler, der er udsendt fra de gamle boligforligspartier – hellige køer af rød og sortbroget dansk malkerace er stadig de vimpler, der er hejst, og de sortbrogede er så langt de stærkeste blandt forligspartierne – uden nogen som helst hensyntagen til de erfaringer, man har kunnet gøre sig med de hidtidige love på boligområdet, de stadig stigende byggeomkostninger, huslejer, hus- og ejendomspriser og fremfor alt jordpriser, hvorved de direkte og indirekte statstilskud, der ydes for at lempe betalingssituationen for boligbrugere, kapitaliseres.

Nok står der skrevet i vandrehallen, at Gud mildner luften for de klippede får, men når vi ser på boligsektorens problemer for lejere, parcelhusejere og alle hånde skatteborgere i øvrigt, er der ikke meget, der tyder på, at det sker af sig selv. Dertil kræves en politisk kraft med en noget anden retning, end vekslende tidligere boligforlig har været udsat for. Tværtimod har socialdemokratiets og vekslende forligsmakkeres hidtidige linje gjort det mere og mere sandt, som socialdemokratiet så rigtigt anførte i sidste valgkamp, nemlig at vi lever i en kold tid. Det er blevet koldere og koldere for boligbrugere. Den stakkede varme, nogle følte udstråle fra socialdemokratiet ved sidste valg, da man lagde en boligpolitisk hvidbog fra lejerorganisationernes og en række af arbejderbevægelsens øvrige organisationers side frem som en art socialdemokratisk valgprogram, er for længst borte med, at hvidbogens tanker synes fortæret af luerne i socialdemokratiets idéførtærende pejs.